

ГРЯХ.
ПРЕОТЪПЛЕНИЕ
БЕЗЗАКОНИЕ И

Никола Димитров

Грях, престъпление и беззаконие

Псалм 32:5 *Признах **греха** си пред Теб и **беззаконието** си не скрих. Казах, ще изповядам на Господ **престъпленията** си и Ти прости вината (беззаконието) на греха ми.*

Исая 53 *Исус беше наранен поради нашите **престъпления**, бит поради нашите **беззакония** и взе на Себе Си **греховете** на мнозина.*

В Библията тези три термина (грехове, престъпления и беззакония) са частични синоними и в някои случаи - взаимозаменяеми, но в същото време имат своята отличителност и нюанси на различност в значението, като нямат общ корен помежду си.

Най-общо казано и според речниковото значение:

Грях = обида; пропускане на целта като призив и съдба; нещо, което съблазнява

Престъпление = бунт, бунтарство (т.е. по-високо ниво на грях)

Беззаконие (нечестие, злина) = извратеност (т.е. най-високото ниво на грях)

Грехът

е пропускането на Божията цел за живота ни. Грехът ни атакува **отвън** и се опитва да влезе в частите на тялото ни, поради идолопоклонството, страстите и себичните ни желания. Грехът не задължително включва умишленост. Някои хора просто не знаят, че Бог съществува и пропускат целта Му постоянно. Това не означава, че са умишлено зли и нечестиви, а че просто са грешници по природа, по болест и по презумпция, в контекста на пропускането на целта. Затова има много грешници, които са по-добри в характера си от някои вярващи хора, понеже не познават Бога, но не задължително умишлено се бунтуват срещу Него. Затова, такива, като разберат за Бога, след 2 години са задминали много други (които са били вярващи от дълго време), понеже са били гладни и жадни, но не са знаели за Бога. Не са

познавали Бога и не са познавали по-добрия път, а са вървели в пътя в който са знаели.

Грехът може да бъде оприличен и на вирус. Вирусът е генетичен материал (частичка), който стои върху само една част от ДНК - един генетичен код, един странд, една нишка от ДНК, обвит в протеинова капсула. Материалът във вируса е подобен на идея, мисъл, концепция. Той не е част от цялата картина - има специфичност в него, но когато протеиновата капсула навлезе в чуждо тяло, генетичният материал се **пейства** в клетките в тялото - прибавя се към тяхното ДНК. Така той се възпроизвежда - сам не може, но като влезе в приемник, той се свързва с клетката, капсулата се разтваря, генетичният материал се **пейства** в клетката и после самата клетка вече се дели и възпроизвежда вируса и в други клетки, заразявайки тялото, докато първичния вирус вече не е нужен там – затова той излиза и търси други тела. По подобен начин демоните излизат, търсят място, връщат се и влизат пак и т.н.

След извършване на греха, в човека се настанява вина (нечестие, беззаконие). След като уби Авел, Кайн каза, че беззаконието му (вината му) е прекалено голямо и не може да го понесе - вината (беззаконието) е производна

на греха, а последствието от греха може да обхване поколения.

Престъплението

е следващата стъпка в градацията. Грехът е най-ниското ниво. Престъплението е второто ниво - грях, но по-сериозен, включващ умишлено прекрочване на дадена граница. Не може човек да бъде случаен престъпник (освен непредомишлено престъпление). Човекът знае, че даденото нещо е неправилно, но умишлено го престъпва.

Беззаконието (нечестието, злината)

е най-високото ниво на развил се грях. На Еврейски - извращение, изкривяване, огъване спрямо правдата. Говорим за цялостно разбиране, което е неправилно. Превежда се и като нечестие - начин на живот - идентичност.

Пример: човек решава да се напие. Библията казва, че да се опиваме с вино е **грях**. Когато някой се напие, това е грях, но не задължително означава, че този човек се бунтува умишлено пред Бога като се напива.

Може да е слаб в характера си, може нещо да го е ядосало, може да е преживял нещо, затова и след като се напие, ляга и заспива. Най-ниското ниво - грях поради природа, среда, болест. Когато е нещо, което човек знае, че не е правилно, но няма силата да се справи без Бог, Исус прощаваше подобни грехове още преди Кръста. Дори в живота на вярващите това са греховете, които, понеже сме попаднали в някаква дупка, сме извършили и после казваме: „Господи, извинявай, съжалявам, не трябваше да го правя“.

Ако, обаче, след като се напие, същият човек се качи на колата си и каже: „Я да отида от Бургас до София, какво като съм пиан?“ - това вече е **престъпление** - прекрачване на явна граница и то умишлено. Няма как това да е случайно. Тук вече има форма на бунт и заставане срещу Божия и човешките закони. Всички сме виновни и за това - когато човек повтаря греховете си въпреки, че знае, че не са добри. Какво е направил Исус за онези, които вършат престъпления? Там неволното покаяние **не** действа, понеже онези, които нарочно правят нещо, те не се покаяват - няма как да работи подобно покаяние, понеже човекът открито се бунтува.

Ако същият човек реши **всяка вечер да пие и да ходи до София**, това вече отива на съвсем друго ниво и се превръща в **беззаконие** - крепост и система - извратено е.

Престъпленията стават толкова явни, чести и постоянни, че се превръщат в беззакония - нещо с което ние се идентифицираме, ставаме част от тях и те стават част от нас. Не просто сме извършили неволен грях, не просто сме го извършили няколко пъти, но започваме да се идентифицираме с този грях - вижда се олицетворението на греха в нас.

Прошката

Всяко от трите неща могат да бъдат простени от Бога:

Изход 34:7 „*Бог прощава вина (беззаконие) престъпление и грях*“.

Бог може да прости и трите, но последствията за трите са различни.

При престъпленията има нарушаване на определено правило или закон и следователно трябва да има някаква реституция, за да се върне човекът в правия път - ако е откраднал, ще трябва да го върне и т.н.

Ако е беззаконие (нечестие, злина), тогава е много по-сериозно, понеже сърцето на човека се е покварило и развратило до степен на промяна на идентичността и той е станал нечестивец по природа и това може да продължи с поколения, както се казва в Изход 34 и Изход 20:5, че Бог е ревнив и посещава **беззаконията, злината, нечестие** на бащите върху децата, до 3-4 поколения, на мразещите Го. Не греховете и престъпленията, а **беззаконията** могат да се пренесат до 3-4 поколения. Когато е престъпление, човек лежи в затвора и си понася наказанието и приключва до там. Ако е грях, морално той е отговорен пред Бога, но ако е беззаконие предаващо се в поколенията, това е най-сериозно.

Според закона на Мойсей също има разлика. Грехът - когато някои съгреши, взема гълъб, агне или нещо подобно и принася жертва за греха си. Престъпленията и беззаконията - няма жертва за тях. Само веднъж годишно, в деня на изкуплението, първосвещеникът вземаше два козела, единия се принасяше за очистването на шатрата, а втория му се полагаха ръце за да се предадат **престъпленията и беззаконията** на хората (не греховете). Левит 16:21-22.

Греховете - Бог Отец ги прощаваше и Исус ги прощаваше още преди Кръста.

Престъпленията и беззаконията трябваше да бъдат **отмахнати**, а не опростени.

Всеки грях може да доведе до престъпление и беззаконие и всяко от престъпленията и беззаконията са в следствие от това, че човек е пропуснал целта на Бога за живота си, призова си и не е принасял съобразните жертви за грях навреме (покаяние, промяна на посоката и курса), не е ходил с Бога и стоял пред Него.

Грехът се превръща в престъпление, престъплението, когато стане явно (част от естеството ни), става беззаконие.

Ако някой неволно извърши грях, това е едно ниво, ако го извърши умишлено, с цел да нарани някого, това е престъпление подлежащо на наказание, но ако излезе от затвора и направи същото още 20-30-50 пъти, това е вече беззаконие - човекът е влязъл в схемата на греха и се е идентифицирал с него.

Грехът лежи **отвън** пред вратата и чука. Дяволът е като рикаещ лъв **отвън** и търси кого да погълне. Ние можем да го контролираме единствено чрез Божията

благодат. Но, стане ли престъпление, той влиза **вътре** и ако не бъде изкаран, ще се превърне в беззаконие и човекът ще се идентифицира с греха.

Кръстът на Исус

Това издига жертвата на Исус на ново ниво - не просто понесъл неволните ни грехове, но понесъл вината за **престъпленията и беззаконията** - тоест, за онези неща, които в нас са се превърнали в явен бунт и онези, които вече са станали начин на живот и с които сме се идентифицирали.

Защо е толкова важно това? Защото, когато грехът е неволен, няма проблем - Бог го прощава, но когато се е превърнал в престъпление или беззаконие, много е трудно за такъв човек да се покая, понеже той мисли, че е недостоеен (ако се осъзнае като блудния син) или е горд и не му пука изобщо.

Когато кажем на неволните грешници, че Бог ги обича, че ги разбира, че разбира трудността им и невъзможността им да живеят праведно, те веднага Го приемат с радост, понеже просто не са познавали Бога или не са дори чували за Него. Но, ако има престъпления и беззакония и

кажем на такъв човек, че Бог го обича и разбира, самият човек няма да иска да си прости, понеже вижда до къде е затынал. Исус умря точно за последните. Бог може, иска и ни прощава, но тогава ние ще трябва да си простим, понеже знаем, че сме зависими. Силата на кръста удря точно тези две неща - престъпленията и беззаконията, като в по-общ контекст, разбира се, това включва и греховете като цяло, понеже беззаконията и престъпленията са висша форма на грехове.

Много е важно човек да не се самоосъжда до каквото и ниво да е стигнал, понеже иначе няма да може да приеме призива, благодатта, прощката от Бога. Щом сме го осъзнали, можем да прекъснем процеса. Обикновено, неволният грях преминава в престъпление, след което става беззаконие, ако не се прекъсне процеса по някое време. Осъзнаването маркира тренда какъв е - нагоре или надолу, както и началото на обратния процес. Затова словото казва: проверявайте себе си дали сте във вярата.

Ако преди това сме вярвали, че Исус е умрял само за греховете ни, а сега виждаме, че всъщност е умрял точно за умишлените и заслужаващи наказание престъпления и беззакония - Уау!!! Това, че хората предадоха

Исус, викаха „*Осанна*“ и после „*Разпни Го*“, знаеки, че фарисеите от завист Го предаваха, това, че поискаха престъпникът Варнава да бъде освободен, вместо Исус, знаейки, че Исус беше праведен - това какво е? Неволен грях ли? Абсурд! Това е престъпление, беззаконие и нечестие - духовните сили на мрака успяха да накарат всички да застанат в мястото на престъпници и беззаконници - лъжесвидетелстваха, биха Го, бичуваха Го, поставиха Му корона от тръни, разпънаха Го, викаха по Него, подиграваха Му се - дори в буквален смисъл Исус понесе нашите престъпления и беззакония, понеже беше точно такава да Го разпънем без съд и присъда (дори според Мойсеевия закон).

Давид съгреши с Витсавия - личен грях - видя гола жена, скучаеше, преспа с нея. Но, после се оказа, че тя е омъжена, Давид излъга, напи и уби мъжа ѝ, после писа на Йоав: „*Случва се*“. После толкова се беше самозабравил, че не разпозна себе си в историята на пророка. Осъзнавайки се, в Псалм 51 той се покаява за **беззаконието, нечестиято, вината и греха си**, молейки се Бог да не отнема Святия Дух от него. Ако хората не направят това, което Давид направи, те ще продължават да затыват, или в самосъжаление или в непуклизъм (прегаряне на съвестта).

Ние сме пратени точно при беззаконници и престъпници, а по някога отказваме да говорим дори с „обикновени“ грешници.

На Кръста Исус се погрижи за:

- последствията от греха
- престъпването на специфични закони
- греха като цяло

Ние сме оправдани не само от престъпването на определени закони, но и от последствието на вината и проклятията върху поколенията, както и от самите грехове, които Исус понесе. Сега можем да бъдем възкресени и прославени в Месията, понеже нещата, които ни пречиха и отделяха от Него са премахнати в Него.

Бог да ви благослови!